

melt, længe eksisterende Forhold, nemlig det, at Folkehøjskolerne faae Statsunderstøttelse. At Folkehøjskolerne skulle have og maa have en Statsunderstøttelse, ere jo Alle enige om. Selvfølgelig er der enkelte Mennesker baade i og udenfor dette Thing, som ere af en anden Mening, men det har jo i en Række af Aar været alle Lovgivningsmagtens Faktors Beslutning at understøtte disse Skoler. Der har været nogen Strid dels om Understøttelsens Størrelse og dels om Fordeleingsmaaden, og jeg vil antage, at det vil være tilfredsstillende for alle Parter, som have med denne Sag at gjøre, at denne Strid ophører, og dertil sigter dette Lovforslag. Det sigter til at sætte faste Regler for Opretholdelsen af en Institution, som Størtdeparten af Nationen, af dette Thing og vistnok hele Rigsdagen, tillægger den allerstørste Betydning, og at endaa, at denne Sag vedbliver at være Stridspunkt mellem Lovgivningsmagtens forskjellige Faktorer. Jeg haaber derfor, at Lovforslaget ogsaa vil kunne blive gennemført og i Virkeligheden naae det, som det tilsigter. — Et enkelt Punkt har jeg overset, nemlig det, at der til § 1 foreslaaes den Tilføining, at ved Beregningen af Marslevernes Antal medtages ingen mandlig Elev, før han er fyldt sit 18de Aar, og ingen kvindelig Elev, før hun er fyldt sit 17de Aar. Jeg skal med Hensyn hertil meddele, at det er en Skrivefeil, som er begaaet af mig, eller en Trykfeil, naar der staar 17 Aar for kvindelige Elever i Stedet for 16 Aar. At man foreslaar denne Bestemmelse, ligger i, at man frygter for, at Folkehøjskoler kunne give sig Udseende af at have et større Antal Marslever end de virkelig have, ved at virke som Fortsættelsesskoler for Almueskoler og optage ganske unge Mennesker, som egentlig ikke nyde, hvad man kan kalde for Højskoleundervisning. Man har derfor sat Bestemmelsen ind om 18 Aar for de mandlige Elever, men af let forståelige Grunde, navnlig da det er utvivlsomt, at Kvinder ere lidt tidligere udviklede end Mænd, og da Forholdene kunne gjøre, at der er Leilighed for dem til at søge Skolen tidligere end Mændene, har man gjort denne Aldersforskjel mellem 18 og 16 Aar. Jeg skal altsaa tillade mig ved 3die Behandling at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa, at det sidste „17 Aar“ bliver forandret til „16 Aar“.

Thomsen: Siden jeg gaar over til nærmere at motivere de Endringsforslag, som ere stillede af Mindretallet, det ærede Medlem fra Lemvig (Moberg) og mig, skal

jeg tillade mig at fremsætte en lille almindelig Bemærkning. Det er den, at Medlemmer, der af Thinget vælges ind i et Udvalg, som skal behandle et særligt Lovforslag, altid komme i en vanskelig Stilling, naar der senere til det samme Udvalg henvises andre Lovforslag, idet det jo slet ikke er sagt, at man, dersom man havde vidst det, netop vilde have valgt de paagældende Medlemmer som egnende sig til at behandle disse Lovforslag. Men dobbelt vanskeligt blive saadanne Medlemmer stillede, naar de Lovforslag, der henvises, fremkomme ved privat Initiativ og som følge deraf ikke ere ledsagede af de udførlige Motiveringer og Dplysninger, som kun kunne ledsage Regeringsforslag. Man er derved saaledes stillet, at man enten ikke har det Materiale paa rede Haand, som man maatte ønske til Overveelsen baade af selve det Spørgsmaal, som Lovforslaget omhandler, og af nærliggende Spørgsmaal, der staa i Forbindelse dermed, og man hentes saaledes i sine Bestræbelser for nogenlunde hurtig at faae Sagen fremmet. Vi for vort Bedkommende have nu troet, at det var rigtig at efterkomme det Ønske, som Flertallet i saa Henseende har, om at den Gjenstand, som omhandles her i nærværende Lovforslag, snarlig kan blive gjort til Forhandlingssæmne mellem de to Thing. Vi have derfor ikke villet sænke Behandlingen ved at indhente en Del Dplysninger, som vi ellers kunde ønske; og vi have derfor taget det Forbehold, at de Endringsforslag, vi stille, nærmest fra vor Side maag betragtes som midlertidige, saaledes at vi forbeholde os at tage Hensyn til de Dplysninger, der maatte fremkomme under Sagens senere Behandling.

Det vil erindres, at det ifjor blev foreslaaet af Medlemmerne af det Udvalg, der den Gang var nedsat for at behandle Lovforslaget om Landbohøjskolen og Landbrugs-skolerne, at det her foreliggende Spørgsmaal skulde medoptages. En Del Medlemmer foreslog, at dette Spørgsmaal skulde behandles ved Tilføielsen af en særlig Paragraf, andre Medlemmer indbragte et særligt Lovforslag. Jeg er nu ganske enig i, at det, naar man vil have dette Emne behandlet, sker paa rette Maade gennem et særligt Lovforslag, fremfor ved at fnytte det som en Paragraf til en anden Lov. Denne Sammentoblen med andre Forslag anseer jeg i og for sig altid for uheldig, og jeg kan derfor kun glæde mig over, at hele Udvalget er blevet enig om at foreslaa, at § 6 i Lovforslaget skal udgaa, idet denne Paragraf nemlig bestemmer, at denne Lov først skulde træde i Kraft sammen med Loven om Landbo-